

[Stats- og udenrigsministeren.]

generelle betragtninger gældende både om den politiske og økonomiske situation og om de udenrigspolitiske problemer.

Jeg har først en alvorlig bemærkning til hr. Poul Møller. Når en konservativ ordfører retter bebrejdelser mod en regering og mod en statsminister for at have udtalt sig fra denne talerstol på en måde, der er uværdig, over for et fremmed statsoverhoved, så må man formode, at denne konservative ordfører har en meget sikker argumentation for sine påstande. Jeg forstod på hr. Poul Møllers udtalelser, at han fandt, at jeg i et svar herfra til hr. Kai Moltke havde udtalt mig om den græske konges andel i militærkuppet på et tidspunkt, da man ikke vidste nok herom. Mon jeg gjorde det? Jeg skal tillade mig at citere hele mit svar til hr. Kai Moltke. Mit svar lød som følger:

„Jeg synes, at selve begivenhederne omkring militærkuppet i Grækenland som sådant står tilstrækkelig klart til, at man kan fordømme det. Der er næppe tvivl om, at en lille kreds af officerer har overtaget magten, sat demokrati og parlamentarisme til side og i hvert fald midlertidigt — mere kan vi ikke vide for nærværende — skudt befolkningens forfatningsmæssige frihedsrettigheder til side. Alt dette synes klart. Derimod er der næppe en helt tilsvarende klarhed omkring den græske konges forhold til det, der er sket. Jeg synes, vi ved for lidt om denne specielle del af udviklingen til at kunne udtale nogen vurdering af den. Hvis imidlertid begivenhederne har taget en sådan fart og karakter, at det i de kommende måneder ikke vil være muligt for den græske konge at rejse til udlandet — ja, så tror jeg, at alle vil forstå det.“ Dette var mit svar, men jeg beder den konservative ordfører lægge mærke til, at jeg netop ikke udtalte mig om den græske konges andel i kuppet, at jeg netop klart sagde, at herom ved vi for lidt til at kunne udtale en vurdering. Jeg må derfor på det bestemteste tilbagevise hr. Poul Møllers udtalelse som uberettiget.

Jeg har også en bemærkning til hr. Poul Hartling i forbindelse med det, der er sket i Grækenland. Han advarede mod forhastede standpunkter, der ikke er tilstræk-

keligt underbygget. Jeg vil gerne spørge: hvilke forhastede standpunkter? Hvilke forhastede standpunkter der senere viste sig utilstrækkeligt underbygget? Jeg skal tillade mig at citere mig selv igen:

„Jeg synes, at selve begivenhederne omkring militærkuppet i Grækenland som sådant står tilstrækkelig klart til, at man kan fordømme det. Der er næppe tvivl om, at en lille kreds af officerer har overtaget magten, sat demokrati og parlamentarisme til side og i hvert fald midlertidigt — mere kan vi ikke vide for nærværende — skudt befolkningens forfatningsmæssige frihedsrettigheder til side.“

Og derefter kommer mine klare forbehold over for kong Konstantins andel i dette, som vi ikke kunne vide tilstrækkeligt om. Hvilket af dette, må jeg spørge hr. Poul Hartling, var forhastet og ikke tilstrækkeligt underbygget? Hr. Poul Hartling brugte udtrykket flimrende om regeringens udtalelser på disse områder. Det er vel ikke snarere venstres evne til at tage stilling til disse begivenheder, der er en lille smule flimrende?

Hr. Poul Hartling havde også den vurdering, at når regeringen havde taget disse standpunkter over for udviklingen i Grækenland, så var det af indenrigspolitiske hensyn. Hvilke indenrigspolitiske hensyn? Jeg mener, at den vurdering, jeg har læst op, er en vurdering, der svarer til vurderingen hos det overvældende flertal i det danske folk, og jeg mener derfor, at man kan have denne vurdering, uden at man kan skydes i skoene, at det skyldes det ene eller det andet indenrigspolitiske hensyn. Fra regeringens side, fra mit partis side, har vi den opfattelse om militærkup, som jeg her har givet udtryk for, og den har vi oprigtigt, den har vi altid haft, og den skyldes ikke noget indenrigspolitisk hensyn.

Også på andre punkter var ordførerne stærkt polemiske. Hr. Poul Hartling mente, at socialdemokratiet søgte at tækkes SF. Det er jo egentlig en ejendommelig karakteristik af et samarbejdsforhold mellem to selvstændige partier. Jeg kunne have lyst til at spørge hr. Poul Hartling: når han holdt sin jo nu herostratisk berømte Svaningetale, var det så for at tækkes de radikale? Eller når hr. Poul Hartling førte en række samtaler med de radikale, var det så